

Fusion

Tänk om alla gäspar samtidigt?

tänk

så slår det lock för allas öron

och ingen hör särskilt mycket alls

en kollektiv osäkerhet

vi undrar om ljuden försvunnit

eller om det bara är någon som vridit ned volymen?

nu ser vi bättre än vi gjorde förut

vi stannar upp och tittar på varandra

granskar varandra närmre

stoppar in våra fingrar i varandras porer

gräver efter de andras hemligheter

när ljudet är borta tänker vi

att tiden står still

vi glömmer bort att vi åldras och börjar ta det lugnt

när vi vaknar på morgonen kliver vi inte upp

vi stannar i sängen och luktar på täcket

sen sätter vi oss upp och ser oss omkring

vi vickar på tårna

och allt känns precis som vanligt

sen knackar vi i nattduksbordet

då hör vi

ljuden är fortfarande borta

Tänk om alla hickar samtidigt?

tänk

så rör sig ljudet som en tunn hinna över jordklotet

det är som att våra munnar gör vågen

som att vi hejar på varandra

hurrar för varandra

applåderar varandra

när vi hickat första gången står vi still

för vi vet

en hick kommer aldrig ensam

så vi står där

och väntar

vi hukar våra ryggar, står med mjuka knän

händerna framför oss

som om vi var på väg mot varandra

när vi står där och väntar
får vi syn på oss själva
där står vi
och väntar
där står vi
och står
som om vi hade all tid i världen
att göra ingenting alls
sen hickar vi igen, alla samtidigt
nu börjar vi få ont i magen
där under revbenen, där hickan blir till
så väntar vi igen, men utan spänning
nu väntar vi med oro,
med rädsla
tänk om vi fortsätter hicka
tillsammans för alltid?
vi tänker,
sen vi tittar på varandra
och spärrar upp våra ögon

Tänk om alla snarkar samtidigt?
tänk
så ligger vi alla i våra sängar och sover,
fastän det inte är natt överallt
vi ligger i våra sängar och sover,
och plötsligt snarkar vi
jorden börjar vibrera
vi vaknar av att vi snarkar
sen sitter vi yrvaket i våra sängar
och tittar ut genom våra fönster
på våra grannar som sitter i sina sängar
och stirrar tillbaks
vi fattar inte riktigt vad det är som händer
vi tittar på våra grannar,
och så känner vi hur vi blir arga
vi blir arga på våra grannar
för att de har väckt oss
vi blir arga på våra grannar
för att de inte låter oss sova
för att de tar sig in i våra hem
och skakar om våra sängar

sen vänder vi oss om
och somnar om
snarkar igen
så marken vibrerar
och vi ramlar ur våra sängar
men nu är vi så trötta
att vi inte vaknar
vi fortsätter snarka
och husen faller i bitar
vissa av oss sover i bra hus
och överlever
andra av oss
sover i sämre hus
och blir begravda under dem

Tänk om alla gråter samtidigt?
tänk
så är vi ute och går
vissa av oss mitt i natten
andra av oss tidigare på dan
vi känner oss lite obekväma,
som om vi tagit på oss kläderna bakochfram
eller skorna på fel fot
det känns som att alla stirrar på oss,
men när vi ser oss omkring ser vi bara alla andra
som också ser sig omkring
vi känner hur något växer i magen
något varmt
som ligger där och pyser
vi känner hur det varma klättrar upp i halsen,
hur det klänger sig fast och sen försvinner
bakom ansiktet
vi kan höra hur våra huvuden kluckar när de tippas
vi gör allt vi kan för att balansera
men vi tappar våra huvuden
de tippas framåt och ögonen rinner ut
huvudena tippas framåt
och vi får blöta strumpor
vi står där i flera dagar
vissa av oss blir alldeles uttorkade
andra tar aldrig slut

vi står där vi står
och vattnet växer runtomkring oss
en dag står vi där
med vatten till knäna,
och nästa dag
med vatten till midjan
vissa av oss flyter iväg
vissa av oss är längre än andra,
vi klarar oss lite bättre

Tänk om alla skriker samtidigt?
tänk
så börjar ett lågt molande
långt bak i halsen
vi hör varandra när vi gå förbi varandra,
men vi hör oss inte på avstånd
molandet växer
sätter sig bakom våra öron
och ibland vet vi inte om det är vi
som gnolar
eller om det är någon annan
som maler
sen märker vi att vi skriker
vi märker att vi inte längre hör
något annat än varandra
vi hör inga fåglar
vi hör inte våra magar
vi hör inte våra barn
vi hör inte våra naglar
när vi tittar på varandra
ser vi bara stora hål
ju högre vi skriker desto större blir våra ögon
vi märker att vi ser mer
ju högre vi skriker
desto mer ser vi,
och ju mer vi ser
desto mer skriker vi
volymen blir olidlig
vi stirrar på varandra när vi är inne på Ica
vi skriker och vi stirrar
och vi drar våra händer

längs varorna i hyllorna
tills alla varor ligger på golvet
våra skrik ekar mellan de tomma hyllorna,
och vi lägger oss på golvet
under alla varor
för att försvinna
vi ligger där vi ligger
och vi skriker
och vi hoppas vi försvinner
sen blir vi trötta
vi ligger där på golvet
och vi skriker och vi hoppas
sen blir vi trötta
och gärspar

Tänk om alla gäspar samtidigt?

tänk

så slår det lock för allas öron

och ingen hör särskilt mycket alls

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Butitsnotyugoslavia med Poeter.se id #25677 innehar upphovsrätten